

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 20 november 2018
(OR. en)

13449/18

Interinstitutionellt ärende:
2018/0083 (NLE)

VISA 282
COLAC 88

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: Avtal mellan Europeiska unionen och Förbundsrepubliken Brasilien om
ändring av avtalet mellan Europeiska unionen och Förbundsrepubliken
Brasilien om undantag från viseringskrav vid kortare vistelser för
innehavare av vanliga pass

AVTAL
MELLAN EUROPEISKA UNIONEN
OCH FÖRBUNDSREPUBLIKEN BRASILIEN
OM ÄNDRING AV AVTALET MELLAN EUROPEISKA UNIONEN
OCH FÖRBUNDSREPUBLIKEN BRASILIEN
OM UNDANTAG FRÅN VISERINGSKRAV VID KORTARE VISTELSER FÖR
INNEHAVARE AV VANLIGA PASS

EUROPEISKA UNIONEN,

å ena sidan, och

FÖRBUNDSREPUBLIKEN BRASILIEN (nedan kallad *Brasilien*),

å andra sidan,

nedan gemensamt kallade *de avtalsslutande parterna*,

SOM BEAKTAR avtalet mellan Europeiska unionen och Förbundsrepubliken Brasilien om undantag från viseringskrav vid kortare vistelser för innehavare av vanliga pass¹ (nedan kallat *avtalet*), vilket trädde i kraft den 1 oktober 2012,

SOM BEKRÄFTAR vikten av att underlätta direkta personkontakter,

SOM NOTERAR att avtalet fungerar till de avtalsslutande parternas medborgares tillfredsställelse,

SOM BEAKTAR att den definition av kortare vistelse som anges i avtalet (tre månader under en sexmånadersperiod räknat från den dag då personen i fråga först reste in i landet) inte är tillräckligt exakt och i synnerhet begreppet ”den dag då personen i fråga först reste in i landet” kan ge upphov till osäkerhet och frågor,

¹ EUT L 255, 21.9.2012, s. 4.

SOM BEAKTAR att horisontella förändringar har införts i Europeiska unionens regelverk för visering och gränser genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 610/2013¹, där kortare vistelse definieras som ”90 dagar under en 180-dagarsperiod”,

SOM BEAKTAR att det in- och utresesystem som Europeiska unionen ska inrätta kräver att man använder en enhetlig och entydig definition av kortare vistelse som är tillämplig för alla tredjelandsmedborgare,

SOM ÖNSKAR säkerställa ett smidigt flöde av resenärer vid de avtalsslutande parternas gränsövergångsställen,

SOM BEAKTAR protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa och protokollet om Schengenregelverket införlivat inom Europeiska unionens ramar, som är fogade till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och som bekräftar att bestämmelserna i detta ändringsavtal inte är tillämpliga på Förenade kungariket och Irland,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 610/2013 av den 26 juni 2013 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna), Schengenavtalets tillämpningskonvention, rådets förordningar (EG) nr 1683/95 och (EG) nr 539/2001 och Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 767/2008 och (EG) nr 810/2009 (EUT L 182, 29.6.2013, s. 1).

ARTIKEL 1

Avtalet ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 ska ”tre månader under en sexmånadersperiod” ersättas med ”90 dagar under en 180-dagarsperiod”.
2. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:
 - a) Punkterna 1, 2 och 3 ska ersättas med följande:
 - ”1. Enligt detta avtal får unionsmedborgare vistas inom Brasiliens territorium i högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod.
 2. Enligt detta avtal får brasilianska medborgare vistas i de medlemsstater som fullt ut tillämpar Schengenregelverket i högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod.
Denna period ska beräknas oberoende av eventuell vistelse i en medlemsstat som ännu inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut.
 3. Brasilianska medborgare får vistas högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod i en medlemsstat som ännu inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut, oberoende av den vistelsetid som beräknas för medlemsstater som fullt ut tillämpar Schengenregelverket.”

b) I punkt 4 ska ”tre månader” ersättas med ”90 dagar”.

3. Artikel 9.4 sista meningen ska ersättas med följande:

”En avtalsslutande part som har avbrutit tillämpningen av detta avtal ska omedelbart underrätta den andra avtalsslutande parten om skälen för att avbryta tillämpningen inte längre föreligger och ska åter tillämpa avtalet.”

ARTIKEL 2

Detta ändringsavtal ska ratificeras eller godkännas av avtalsparterna i enlighet med deras respektive förfaranden och träder i kraft den första dagen i den sjätte månaden efter den dag då den sista parten underrättar den andra om att de förfaranden som nämns ovan har slutförts.

Utfärdat i två exemplar på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, kroatiska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska, vilka alla texter är lika giltiga.

För Europeiska unionen

För Förbundsrepubliken Brasilien

GEMENSAM FÖRKLARING OM
ISLAND, NORGE, SCHWEIZ OCH LIECHTENSTEIN

Det är önskvärt att myndigheterna i Norge, Island, Schweiz och Liechtenstein, å ena sidan, och myndigheterna i Brasilien, å andra sidan, utan dröjsmål ändrar sina befintliga bilaterala avtal om undantag från viseringskravet vid kortare vistelser för innehavare av vanliga pass i enlighet med villkoren i detta avtal.

GEMENSAM FÖRKLARING OM TOLKNINGEN
AV 90 DAGAR UNDER EN 180-DAGARSPERIOD

De avtalsslutande parterna har enats om att med en period om högst 90 dagar under en 180-dagarsperiod i enlighet med artikel 5 i avtalet avses antingen en fortlöpande vistelse eller flera på varandra följande vistelser som sammanlagt inte varar längre än 90 dagar under loppet av en 180-dagarsperiod.

”En 180-dagarsperiod” innebär att man tillämpar en rörlig referensperiod på 180 dagar, dvs. man går bakåt i tiden och räknar varje dag av vistelsen under den senaste 180-dagarsperioden, för att kontrollera om kravet på 90 dagar under en 180-dagarsperiod fortsatt uppfylls. Det betyder till exempel att en bortovaro under en oavbruten period av 90 dagar ger rätt till en ny vistelse på upp till 90 dagar.